

C251.

694
Tuhka Triinu.
J. Lehmann.

Wanemuise
näitelawa
✦ TARTUS. ✦

62

Eesti Üliõpilaste Seltsile
Wanemuise näitelawa poolt.

Tuhka-Friimu.

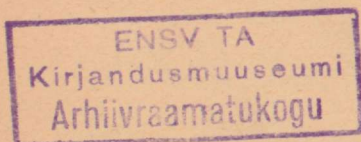
Lastetükk neljas waatuses.

Dr. Johannes Lehmanni
järel
K. O. Hindreji

Wanemuise näitelawa
Tartus

1911.

76174

Osalistes:Seen, nõrtimees.Kadri, tema naene.Lisette } tütreid,
Anette }Tuhka-TriinuJuku, seakarjane.Hans, talupoiss.ReetAnu } tüdruksedLiisu }Kuningapaeq.KojamarshallRiitled, rahvas, parapikumehedk. n. e.

Esimene raatus.

Waba koht kõrtsi es.

Lojamarschall:

Olete küll hulluks löinud!

Niisugust rahvast ma veel
pole näinud!

Kui mina kuningas oleksin,
Küll ma siis teile näitaksin,
Terwel maal ma keelaksin ära
Tantsu ja sornose kõlbmata
kõra!

Ülekõrte te löinud olete,
Mund te ei tee, kui prassite!
Ei on teil üheligi hea,
Mund teie enam teha ei tea,
Idui ainult torevalt lustilüüa.
Oleks-teil natuke vähem jüüa,
Küll teist laulu siis laulaksite,
Küll teist tantsu siis tantsiksite!
Eks te ju seepärast lubta lõhe,

Et teil maksusid liiga vähe.

Küll mina teile süis näitaksin,

Kui mina kuningas oleksin!

Juku. Ossa pimme, mis juttu saab!

Ää aga fiiigi, et nolla saab.

Hans. Üks ta meil päris armas ole,

Et te meite kuningas pole.

Kojamarshall. Mis-tie kontused naerata?

Reet. Olgu süis keegi veel rade?

Kui nii lobusalt naljatate

Ja meie tuju ühendate!

Kojamarshall. Kes ütles, et ma nalja teen?

Juku (tema ette astudes).

To poisid, kes prõlla teda seä.

Kojamarshall. Katsu, et ruttu saad minema!

Muidu saad sa veel kepiga!

Hans. Marshalli härra, nii kiwjal

ei maksa,

Kuidame rohkem naljakat sak-

sa!

Kojamarshall. Oh, saan aru, teil oleks hää meel,

5.
Kui kord kuningaametris teel,
Teda siis nokkida, tülitada,
Ternaga jultunult naljatada.
Kui mina kuningas-oleksin,
Küll ma siis teile näitaksin!
Hunnaksin käsu, et kui terwel
maol

Igal korral ja igal ajal
Kojamarshalli härra es
Hunnust ei avalda iga mees,
Et siis vangitorni sisse
Viidaks ja põõlegi Siberisse!

Reet. Marshalli härra, oh andeks-
andke,

Ärge te mitte pahaks-pange!
Kui teie teinekord tulete,
Küll teie siis ka näete,
Wõtame teid nagu kuningat
vastu;

Kuote ka ikka ei sammu ja
astu,

Igalpool kumardab teie es-
Igaüks-naene ja igaüks-mees!

6.
Aruvärav üles teil seadime,
Lillesid teele puistame.

Teinekord tulge, siis soate näha,
Mis-me kõik tui eest võime teha!

(Kõik kumardavad.)

Hojamarshall. Sida's on õige, nii on juba
parem,

Miks-te siis seda ei teinud ra-
rem?

Nõnda peab alati sündima:

Marshalli härrad peab annosta
ma.

Jukin. Kae kommeti, või usubki!

Hojamarshall. Laske nüüd olla, nüüd
jätkebki!

Meldis-mulle. Kui teinekord
tulen,

Loodan, et siin ka rahul olen.

Kui kuningas olessin,

Mund ma ei teeks, kui jalu-
taksin;

Wõtaksin vastu kumardusi
ja muid annustuse avaldusi.

Reet. Marshalli hävra, tohin julgeda
Teilt nüüd midagi pärida?
Ütelge, millega keenime ära
stuli, teid siin näha, Marshalli
hävra?

Misspärast süa tulite
Rumala maarahva keskele?

Kojamarshall. Seda küll teada tahad

Noh, võin seda ka ütelda:
Kuninga käsul pean teatama,
et Kuninga poeg hakkab valit-
sema;

Astub neil päevil troonile,
Kuid enne ta valmistab pul-
mile.

Reet. Kas kuuksime vigesti? Pul-
mile?

Kojamarshall. Noh, mis-te plikad
sõvil naurate?
Kas Kuningapoeq si või pulmi
teha?

Reet. Oh muidugi! Oleks küll imelik
näha,

8.
Kui kuningas oles ja prouat
ii ole.

Ann. Jah, üksinda oles tal elu ju
Kole.

Kans. Ja terve maa küll rõõmus-
taks,

Kui kuningapöög omal proua
sooks.

Kojamarshall. Sa ole lahke ja pea
suu,

Sa waata, kus hark ja sõnnik
ja muu!

Mis sina ka kõrgest politikast
tead,

Sa waata, kus lambad ja oinad
ja sead!

Reet. Kuid teada tahaks häimee-
lega,

Keda ta mõtleb siis walida,
Kellele pakub ta oma troo-
ni

ja oma kallistkiivist kroo-
ni!

Anu. On küll üks kuningatütre-
ke

Ja imeilus neitsike?

Reet. Tal küldne juuks, silm sini-
ne

Anu. Ja siidist riided, suu punane.

Hans. Marshalli härra,

Anu. Kus riigist on ta?

Kojamarshall. Oma prunti ei näi-
nud ta veel silmaga

Juku. Kae ullu, wõi ei näe veel sil-
magagi,

Noh, seda ei usu ka hobunegi!

Tundmede naisi tahab endal
wõtta,

Enne lõõs meid küll Türgi
sõtta!

Reet. Marshalli härra, te teete nalja,
Naerate praegu meid kõiki

wälja.

Kui ka politikast aimu meil
wäha,

10.
Kolja ka meie oskame teha.
Ja kui meie siis algame,
Siis te küll ikka vist kahetsete.
Kojamarshall. Tõsi, mis tõsi, ta i tea veel
ise,

Kust saaks troonile seltsilise.
Seen (tuleb majast). Imelik sündmus,
pean ütleva,
Marshalli härra, kuid usun ka.
Lubage, et ma end tuttavaks teen,
Olen siin kõrtsimees, nimi on
Seen.

Tohin teid ampardikult paluda,
Tulge mu koda ka vaatama.
Loovitan teda teil südamest,
Terwel maal parem ta parema-
test.

Kui Majestudid mind vaatama
tuleks,
Mina küll tõiesti õnnelik olen.
Woin kõige paremat süüa anda,
Paremaid veinisid lauale kanda;
Ka kõige hellitum maitse saab
siin

Teada, mis tõsiselt teedam

viin.

Õlu kui kuld, küll saate raha,
Ehk tulete sisse ja puhkate raha?

Kojamarshall. Mis te tääl söökidest

kõneldete

Ja jookidest, eks-me siis proo-
vine.

Enne pean kõik aega ütlemä,
Mis kuningapöög käsks teota-
da.

Leen. Tal on vist raske valida?

Kojamarshall. Kuninglik kõrgus käsleb

ütelda,

Et raha ei rikkust oota ta,
Ta otsib pruuti, kel süda on hell,
Ja see pruudub, ütleb ta, paljudel.
Ja kuningatütar ei pruugi ta

olla,

Wõib riigist igaks-neitsi olla,
Ta tahab nende seas valida.

Ja peaks teil tütreid olema,
Ja üks neist tal meeldiks- võiks
naljata

Seen. Kuningaprouaks weel soada ta.
Seen. Kuningaprouaks mu tütar, oh
 ei!

See müid hästi vist olla ei woi!
Kojamarshall. Pühapäew olgu terve
 walnis- pidule ilmuina.

Koik on kutsutud, neimid ja
 noised,
 Kaunid ja inetud, rikkad ja
 waised.

Kuningapoeq tahab waadata,
 Keda peaks prouaks walima.

Hans. Tundmata pruut, ta elagu
 ja peiqmiche kiitus-kõlagu!

Koik. Elagu! Elagu! Elagu!
 {ära}

Seen. Marshalli härra, lubage,
 Kas on süs-tõesti õige see,
 Et kuninglik kõrgus minu
 Anette,

Woi ehk minu tütre Lisette,
 Prouaks wõiks wõtta?

Kojamarshall. Miks-ei? Miks-ei

See põomu ta loomu vastu
ei käi.

Peaks meeldima talle, muidugi
mõista.

Kuid peasegu võiko-ma selle
est seista,

Et üks-neist meeldib, kui mina
ise

Kõrguse tähelepanemise

juhiks in teie tütarde peäle,

Wiks in siis asja kõigiti häiale
lopule. Teate, mu sõna maksab,

Kõrgust alati juhtida jaksab.

Kodri (ilmub). Marshalli härra, jah,
tehke seda,

Kuulasin kõik, mis jutustasite,

Kõrgus wõtta ei teagi keda,

Paremaid kusgilt ei leia ta
mitte.

See. Marshalli härra, ehk lubate
ka

Mu naesusest Kodrit teil'
esiteleda.

Kadri. Marshalli härra, jah, tehke
nii,

Siis saaks troonile minu Li-
sette,

Wõi minu teine tütar Anette,
Oleks teil joomine alati prii.
Tule aga wälja, armas Anette,
Tulge siia, Anette, Lisette!

Jah, mis ma ütelda tahtsin, ah

Troonile passivad hästi nad
ja,
Ka.

[Tulewad.] Ah, siin nad tulewad,
see on Anette

Ja siin on jälle mu tütar Lisette,
Peavad temale meeldima.

Tahan teil nimelt ütelda,
Et terwes ilmas sarnaseid wähe,
Meie riigis ei olegi leida,
Eks siis neist teine paari heida,
Teisiti ikka see küll ei lähe.

Haritud on nad kõrgesti,
Nii et ei suudaksgi uskudaagi.

Flaridus kõrge ja kasvatuse-hea,
Paremat kuskil küll keegi ei
tea.

Salmisid teha oskab Anette,
Raamatuid kirjutas osavalt
tema,

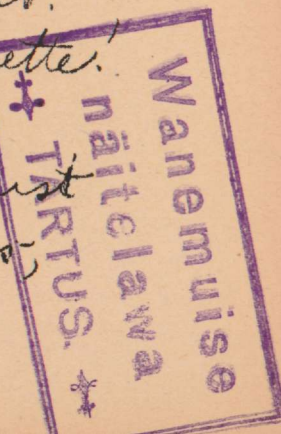
Maalida oskab mu tütar Lisette,
Seda ma kiimitan, mina, ta
sina.

Ütle, Anette, kuis kõlas su huule,
Mis sa veel hiljuti tegid nii
kena:

"Ah, ma pühendan oma huule
sina sinule lauludena!"

Nõnda vist oli ta, eks ole ilus,
Marshalli härra, ja "punde vilus"
tuli söögil ette, ja "tursur viin"
ja küsib: "rüütel, kas armastad
mind?"

Jah, seda oskab kõik mu Anette!
Noh, ja minu tütar Lisette,
Maalib, et kunstnikud kadedust
täis,

16.
Tõuiks-wõoras, Kes-siin korra
Kõis;
Teadis-weel sinult aaukartes-
küta;
Kuid seda teeb ta, et sinult aega
wiita;
Raha tal teenida pole ju waja,
Meil on ju isegi rikas-maja.
Laulda ja klaverit mängida,
Üle neist selles ka keegi ei saa;
Soprani laulab mu tütar Lisette,
Altot laulab mu tütar Annette;
Klaveril sõrmed muid kui weerise-
wad,
Kõnda et klahwid tirisewad,
Operis-käiwad ja kontsertis,
Teatris- ja oratoriumis.
Laulge õige praegu. Marshalli
härra,
Teil kuluks-praegu küll muusi-
kat ära.
Too õige noodid, armas Annette,
Sina oma pildid, kallid-Lisette!

Hojamarshall. Lubage, proua, ma ar =
wasin seni,

Et ma just sun pääle kukku-
nid pole,

Arwasin tõnase juhtumiseni,
Aga tee wastu ma misgit ei
ole;

Kuid proegu jätame muusika,
Lest sinu ja jura igatsen ma.
Kindel on igatpidi aga,
Preilid on kaunid; kui peaksin
ma

Kuningapoja cest walima,
Lepiksin parem ma mõlema-
ga!

(Esriie.)

Teine waatus:

Majaesine.

Tuhka-Triinu [teeb maja es tood
ja laulab].

Kuldne ähtu päike...

- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

Juku [tulib]. Triinake, oled üpsinte,
Kanoie, ju silmin pisare!
Mis-na sut jälle om piinamu
Jälle na om sut waewamu!
Kui na sut rahule jätta ei
kaha.

Löö ma na viimati tõesti vül
maha!

Triinu. Juku, nii ära kõnele,
Ole ikka ilusti tasane!
Kui Jumal mulle rasket põia=
le on pannud,
Olen ma ikka raikselt kannud.
Ja võttis-mu ema taewasse,
Ja jättis üksi mind ilmasse.
Kui ühtegi hinge, kes mind ar=
mastab,
Ja tööstib, kui süda kannu=
tab.

Kuid ma ei kaeba, kannan
raiksesti,
Ja liiga sagedalt ma ei nu=
tagi.

Juku. Või ilma põial kenningi ei
armaste!
Ka minut sa ullus-tüid viimä=
te!

Triinu. Ja, sinust tean küll, et mu
sõber sa oled

20.
Ja mulle ka alati seltsi tuled,
Kui teised kõik mind põlgavad
Ja pilkavad ja naeravad.
Kuid õige raske on küll näha

ka,
Et isagi mind ei või sallida.
Juku. Ah, isa, noh, sü sü küll ar-

mostes,
Kui kaori mitte nii ei tõeles.

Aga jätta nüüd oma nuttu,

hame nüüd muredest asjust

juttu.

Ka tääd ka, mis midist on
sünninu,
Marshall käis siin, sü lobasun,
Ja jutusti, et rints tahab pulmi

tetta,
Aga nutti ei ole veel kohesil
nähta.

Pulmi tüb jah, aga kellege,

Sü on tal endel veel täadmene.

Triinu. Kuldge nalja, ei usu ma,
Tahtsid sind ainult narrida!

Juku. ^{21.} Nariid jah! Mis-tõsi, siu tõsi,
Kuldsin oma kõrwage esi.
Kojamarshall käis ütlemen,
Kleppi tüdrukid kutsumen,
Terwes-maali peawc ilmume
Tüduruku suurele pidule,
Kuningapoig saab walime,
Keda ta tahob koside.

Triinu. Kas-tõesti tõsi? Noh, minuga
Peab lugu küll teisiti olema;
Mind nad küll keegi kaasa ei
taha,
Jään päris-üksinda kodu
maha.

Ja kuidas-sunniksgi minake
Selle toreda pidule?

Juku. Sia piias-mineme iki ka ki,
Paned selgä ilusa jaki,
Oled tõistest wül ilusemp,
Tuled ja wõidad, waat siu oles-
temp!

Triinu. Ma tahaksin ju nii häänemele-
ga

22.
Ja näeksin rõõmu ja lusti ka,
Pean alati üksi olema
Ja töötama ikka ja töötama.
Teised on rõõmsad, kuid ialgi
ei näe ma vähemat rõõmusi.
Üks-Tuhka-Triinuks-ma alati

Juku Ka hüümine tõi om, sead jää!
ei tõi.

Kae tulla ikka pidule
Ja ennoist raasike rõõmuste.
Kadri (tuleb mõlema tütrega).

Lapsed, kos-näete, missugune

Mis on nüüd teie es-parun wõi
õnn,
wõnn!

Nüüd tuleb kuningapoeg päris-
ise

Ja wõtab ette kosimise.

Ja kui teist üks-saab kuningja

Siis-meist enam keegi üle ei
prouaks,
jõuaks.

23.
Kui sind, Anette,
Wõi sind, Lisette,
Wõtab, siis on ju teine õde
Ikka kuningaproua õde
Ja kuningja ämm olen mina
ise.

Siis jätame siin kohal elutsemise,
Lase me teha troonisid
Ja passime pähe kroonisid.
Küll siis kõik tuttavad wahiwad
Ja wihastawad ja siunawad,
Küll nad kõik koelu wenitawad
Ja põrnitsewad ja sülitawad,
Kui kuningja tollas me sõidame
Ja kullast ja hõbedast sõrame,
Ja kui nad kõik ilusti alandli-
kult

Ja wüsakalt ja orjalikult
Peawad meid alati terwitama
Ja küüritama ja kumardama
Ja meid sügawalt amustama.

Anette. Peaks see nüüd ikka ka sün-
dima!

Kadri. Mis sa siin kahtled, ega siis
see

Marshalli härra nalja ei tee,
Kui ta niusukse teate tõi!

Lisette. Aga me seda ju teada ei või,
Kas mitte prints mõnda muud
ei vali?

Kadri. Waata kus tark mul! Koh,
see oleks-nali!
Mis eest siis marshall meil
nõuus lubas-olla?

Teisiti ei saagi nüüd tulla,
Kas-sind, Anette,
Või sind, Lisette,
Uhe teist võtab nüüd prints-tin-
gimata,

Kelle teist, see on veel selgita-

Triinu. Emma, oh emma, olge maata.
nii hea,

Kuidas teid paluda, seda ei
teor,

Wüige mind sinna pidule!

Anette. Sind?

Lisette. Teda? 25.

Kadri. Kas kuulete?

Triinu. Miks siis mind mitte? Kõi-

gile
Antud on käsk, tulgu pidule.

Lisette. Tubka-Triinu, ja pidule

minna!

Anette. See nüüd kõlbaks küll hästi

sinna!

Kadri. Pidule sina? Ega sa loll ei

ole?

Anette. Endal tal õiget kleitigi pole!

Lisette. Ei kinga, ei sukka,

Anette. Ei ehteid ka!

Lisette. Ja see tahab pidule ilmuda!

Anette. Tubas-ta püherdab,

Lisette. Üleni must!

Anette. Niisugune sünnib nüüd pidu-
le just!

Kadri. Enne sa mõtle, mis kõneled,

läbi,

Tussid ju meile saäl kõigile
hääbi!

Triinu. 26. Võõrasema, kas see siis minu
süüd,
Et mul niisugune kohtamine
rüüd?

Must ma olen ja tahmame,
Seda ju teie tahtsite.
Kööki mind elama ajasite,
Mustemad tööd on kõik minu
teha.

Kagu orja mind pidasite,
Wõln siis ma teisiti wälja
näha?

Ei ole ma ialgi kaotanud,
Ei ole ialgi küsinud,
Miks mind nii rängalt piin-
natakse

Ja mind nii kalgilt põlatak-
se.

Ega see minu süüd ei ole,
Et ma nii puhas kui teised
pole,

Süüd on teie pool, armas-ema.

Kadi. Waata mul tüdrukut, julgeb tema

Mulle veel etteciid teha?
Seda ma tahaksin õige veel näha!
Peavõist andeks-veel paluma,
Et ma julgesin tülitada
Preilit ja temale soovitada,
Et ta ei laiskleks ja töökas-
obks,
Et tal arm ka päha tuleks,
Et töö on ehe, ehk enam,
Kui ehtedest see kõige kenam!

Triinu. Miks selle ehte nimule
Siis sinuükski annate?
Ta võiks ju siis teisi ka ehtida -
Mu õed ei pruugi ju töötada.

Kadri. Mille päiale sul rohkem andi,
Selle kohale sind siis ka pandi.
Lisette. Ei oska sa ju maalida!

Anette. Ei laulda, lülitada ka.

Kadri. Signu sa oskad hästi sööta.

Lisette. Ei sina mängi klaverit.

Anette. Ega loe romanisid.

Kadri. Mis sa siis teeksid ilma
töötada?

Triinu. Ma teen ju tööd hõimnee =
leaja,
Ei kunagi tõugu, ei koeba
ma,
Kuid ühtainust ma soovik-
sin,
Ühtainust häätegu ikkaksin,
Et mulle üks kübeigi armastust
Saaks osaks, mu hingele
kõs utust.
Sest soodik, kui ema taeva läi-
nud,
Ei ole ma seda ialgi näinud.

Kadri. Nojah, nüüd hakka aga sa,
Mä naagu ikka, toinama!
Eoja sa muud ei oska teha,
Arvad siis kunnim välja
näha.
Ma ei saa aru, mis siis veel
Peaks igatsena sinu meel.
Peaksid tänulik olema,
Et saad siin mureta elada.
Kas sul veel sellest ikka väha?

Ma tahaksin paremat armastust
näha.

Triinu. Oh ema, kui tahate noidata,
et vähegi armastate mind,
Siis võtke kaasa mind ometi
ka!

Lisette. Wõi Tubka-Triinut kaasa?
Sind?

Anette. Siis parem istun kodus ma!

Triinu. Nüüd ütlege mulle, kas ei või
ja?

Kadri. Sa pead nüüd suu, sa hoobe-
mata
Muidu ei jää sa nukutlemata!
Wõi tahab sin kõrvalt veel rõõ-
kida!

Oota, küll varsti sull näitan
ma!

Kellele julged sa nõnda vastu
Kõrgilt ja rumalupsakalt
astu?

Tead, kes me oleme, meie kolm?
Meie es-oled sa tuhk ja tolmu!

Enne kui nädal³⁰ saab mööda
minna,
Koline kuningas lossi linna.
Lina võid katsuda, kus sa siis
Herjamas emast küll varsti
näed!

Juku (jõutab vastu lauda).

Kadri. Ütle, kas sina siis hullus-
loinud?

Anette. Oh vist kusagil jookas käi-
nud!

Lisette. Ajab mul närvid täiesti rikki!

Juku. Ole rahul, ega ma iki
kõnda ei löhu, aga ku käas

Küll siis tuleb ka õige paik,
Kos ma tublisti matsakit
anna

Ja seda ei massa sõs-imes-
panna!

Lisette. Tubka-Triinu sõber ja kaits-
ja!

Anette. Ja see karjuse ^{31.} aineti maitsja!
Kadri. Mis sa siin wahid, sa kodu

Karjaskäik, waata, see on su
kasi,
asi!

Juku. Kõnas ma loia, esi ma toia,
Kästaci ole siin kellekil waja!

Kadri. Oh, nägu'i olesgi oma ole
maja,
Oma su luba ja oma su
tuba

Tja näruigi mõnitab juba!
(Triinulle.) Sina, Pääl, waata sa
kästi ette

Katsu sa korda weel olla nii
julge!

Tule, Anette, tule, Lisette,
õmbleja juurde nüüd ruttu
tulge!

Liidist ja sametist kullaga
Peab ta meil riideid nüüd õmb-
lema!

Juku. Oiaid õõd, oiaid õõd, ja nägege

Nüüd ünd, ^{32.} et sõidate tollage,
Ja kuninga lossist ja riinist,
Ja teede jaos ilusti shiteid troo-
nist!

Ünd võide näha ja unes ta jääb,
Ja seda kindlasti Juku taab!
Noh, Triinukene, ära iku,
Ja ära tuju endel riku,
Ja mine gulgelt pidule.
Lest nende südist riidense
Ei tee neid põrnu ilusempes,
Ei tee neid raasu meeldivempes!
Ja sina oma hilpe sehen
Oled neist egiätpidi ehen!

Triinu. Ma kurb ei ole enamgi,
Ma lähen kirikuaiale,
Jhus puhkab minu emake,
Ja saäl ma troosti leiangi.
Jhu emma suri, istutasin
Ma punkse tema hauale,
Nüüd on ta suureks-pikaks-
sirgund

33
Ja on nüüd troostiks minule.
Ja kohab mulle sala sõnu
Ja mina vaikselt kuulatan
Ja ema vaikselt hääle mönu
Ma endal ette kujutan.
Siis kaob kõik, mis raskelt

vaevas,
Mul vaikselt ära südamest,
Siis on mul, nagu vastaks-tae-
was

Mu ema oma tütrest.

Nüüd, Juku, mine sina kodu,
Mul on veel tänna palju tööd,
Ja mine puhkama. Hääd ööd!

Juku. Hääd ööd! Ku. tuleb pidupäev,
Lõs-ärä püüdu, Triinu ke,
Lõs-lõänne kikest volmede
Ka seda janti vaatme!

Triinu (laulsab).

Kuldne õhtupäike,
Ilus oled sa,
Kui sa oina laike
Saavad üle maa!

Kuhu tahad³⁴ minna
Kuldse paistega?
Metsa tahar sinna
Alta vajuda.

jne.
Päkapikumees (läki-läki pääs,
postlad, lühikesed püksid, ilmub
maa alt).

Ilusti loulad, tütreke!
Maa alt me kõike kuulsiime.
Kuulsiime veel ka, kuidas sa
Rohkesti pead sin kommatama.
Olen ka oma silmaga näinud,
Kuidas sa kaebeta kõik oled
teinud,
Kuidas sa hää olid päialegi,
Teisi veel aitasid ikkagi,
Kuidas waestele liba andsid,
Ise see juures nõlga kandsid;
Kuidas sa söötsid lindusid,
Kes talwises pakases külme-
tasid,
Kuidas sul alati helde käisi,

35.
Kes-ka töötamast ial ei väsi,
Põialpoistel on teraw silm,
Näwad kõik, mis teeb maailm.
Põialpoiste kuningas olen,
Lulle su hääd niid tosinna
tulen.

Wõta see wits- ja kui tuleb õõ,
Mine siis üna hõmale,
Kolm korda wastu puid siis
lõõ

Ja hüia siis lehtisse ülesse.
Punkene, armsam, end rapu-
ta,

Riideid mul alla saputa!¹⁷
Siis saad riided ja siis wõid
sa

Julgesti pidule ilmuda.
Ole sõjal lustilik teistega,
Laulu ja mängu ja tant-
suja.

Atja nüpea kui Reskõõ kõie
õra sa enam sinna jõe.
Muidu kõik kaob kotraga,

Waesens 36. jääd luks ajaks-za.
Tui sa oja sõnakumelik,
Elnaeg oled õnnelik!
(ära.)

{kesriie.}

Kolmas waatus.Lossis.

Kadri. Marshalli härra, kas pa-
 nite warem
 Walnis meil kohtadest kõige
 parem?
 Jah? Ja kannate hoolt selle
 eest,
 et mu tütreid ka näha teiste
 seest?
 Muidugi mõista, on see teie
 kasu,
 Saate siis meie poolt toreda
 kasu,
 sest kui kanname kuningja
 krooni,
 Astute teie ka mõnikord kroo-
 ni,
 Annamärgi saate, mis kõiki =

Kidest ette,
Ja suure võimuga oma kätte.
Kojamarshall. Ega ma sugugi
wõtsin si pa...

Ja et must ükka küll tulewa =
ne

Riigimees saab. See on ainult
hea;

Eks ju ka iga mees riigis teab,
Et ma palju riigi eest teinud,
Palju trooni eest maewa näi =
nud.

Ühten sedu, sest alandlik meel
Pihti on kõrgim kuu kõrkus veel.

Kadri. Marshall, mis saäl siis warjata,
Wõi oma wäärtust siis salata!

Ega üks teab, et olete mees,
Olgu mis tahte siis takistusess:
Ta wõtab Lisette,

Wõi wõtab Anette -

Teie sõna, see maksab palju,
See on ka kindel, nagu kalju!
Wäike asi teil oleks see,

Kui aga ainult te tahate.
Kojamarshall. Miks-ma ei taha, miks-
ma ei taha!

Kõrgus on minu kõies pehme
kui waha.

Kerge küll just ei ole see töö.
Kui saan ministriks ma üle
öö,

Sis-maksab rohkem ka wõewa
noiba,

Ja sõprade est wõib siis paljungi
teha.

(Pasun hüüab.)

Kuulge, pasunahüüd!

Olge te walmis-nüüd!

Kadri. Olge te walmis-nüüd!

Sina, Anette,

Ja sina, Lisette!

Anette, ära nii rumalalt

wõõta,

Tahad meid kõiki wist häbis-
se saata!

Mis-nii kõrgus-est arwama
peaks,

40.
Kas ta su näost nii lugeda teaks,
Et sa laulad ja laulad?
Ja mis sina siis küivutad,
Armas Lisette? Sa sirgelt seisa,
Muidu näeb kõrgus ainult teisa,
Kes sind nii näeb, see küll ei

Arwata, et sa pintsli ja sulge
Tärvitad kõikidest maaljatest
ette.

Sirgesti seisa, kukutad wette
Muidu me plaanid!

(Rahwasilmub.)

Reet. Siin proua ka juba.

Kadri. Pidin wist ootama sinu
luba?

Reet. Tütred teil korasas, nagu
näha.

Kadri. Sinusse puutub see õige
waha!

Reet. Kolmanda olete kodu jätnud.

Ann. Ega ju proua ennast ei petnud.
Tuhka-Triinu on kangelis ette,

Kui see Anette saäl ja see
Lisette.

Kadri. Kummal rahvas võib lovi anda,
Ega siis tarwitse pahaseks-
soada.

Liisu. Tewad, nagu oleks neil käes-
ju troon,
Kuningapoeg ja kuninga
kroon.

Anu. Mis kindel, see kindel, nõnda on
näha,
Kuid küll on siis printsil
maitset väha!

Reet. Jah, kui uhkelt need endid ka
seawad,
Anettes, Lisettes nad ikka
jäawad!

(Prints-tuleb.)

Kadri. Lubage, kõrgus, ma seadin
ette:

Mu tütar Anette, mu tütar
Lisette!

Kojamarshall. Te rikute nõnda ju kõik
ettikete!

Kadri. Mis ^{42.}stikete? Ma seadin ette:
Mu tütar Anette, mu tütar
Lisette.

Prints. Ei näht saav anda kõikidele,
Ist terwtusest saagu siis,
Ja meeste ja neidudele
Nüüd helisegu pidu viis!
Marshalli kõrva hooliks olgu,
Et süna, juna küllalt saab
Ja pidutuju ruttu tulgu,
Mis-mured pidult võta saab.
Mul on häa meel, teid kõik
siin näha
Ja tunda teie armastust,
Kuid nauju teada, püüdu just,
Et rõõmu täielikuks teha,
Mul prunt -

Kadri. Oh väike viga see,
Ega ju valik raskust tee.
Lubadge, kõrgus, ma seadin
ette:
Mu tütar Anette, mu tütar
Lisette!

Prints. Keda ma ^{43.} südamest armastan,
Sellele krooni ma annetan.

Peab aja riigist olema,
Wõõrast ei taha ma kosida.

Kadri [isene sele]. Kes on nüüd tema
melest ette,
On see Lisette, või on see
Anette?

Prints. Kui täna mul saatus
õnne tooks
Ja tulewiku mul kuldseks
looks—

{Tubka-Triinu lähel mööda.}

Marshall, ütlege, olge hea,
Kes on see kannis sävil?

Kojamarshall. Tõesti ei tea,
Kõrgus, palun mind wabanda-
da!

Kadri. Lubage, kõrgus, tähendada,
Wist wõõrast riigist on kusa-
gilt ta.

Prints. Ei või siis keegi ütelda,

44.
Mulle ta nime ja kodumaa.

Pean siis ise küll küsima.

Kojamarshall. Armas proua, lugu
on rumal!

Kadri. Tee niasamuti, seda näeb ju
mal!

[ära,]
Kojamarshall (publikumile).

Kas ehk teist keegi mu
ametit teha,

Mina ta panen vist küll
parem maha! [ära]

Jukka. Üheltki, mis-nallega niid saab,
Naarmise Krambi viil kõhtu
saab!

Rumal ma olewat, seda nä
louloue,

Ilman me lollempit pallu viil
lõusvääm

Kadri, sü mõtel mut ära süv-
vä,

Sai temat ilusti üle hüvä!
Oles ta parempeest kodu jäänu

45.
Ei oles tema jös äbi saanu.

Jah, Kiiwrok lisette ja pikk-
kall Anette,

Mis-niind awiteb luuletamine,

Laberimäng ja pinseldamine!

Sii küll pluuatpärja neile ei too,

Hosjawina ma aga küll joo,

Lesl Kuninga-rodwaks-soab

kindlasti

Tuhka-Triinu wül warstigi.

Pints-pisob mind wül tänäme,

Kui nõuu oles jätma ma and-

metes

Tuhka-Triinu ei oles ehk tullu.

Ja mea ole rumal, Kae weli

ullu!

Küll oli ilus mu Triinukene,

Peas õige waateme raasikene,

Kuidas na kateksi tantsiwe

Ja labajalawaltsi lasewe.

Kulle, kus sammua tulewe,

Raasike wõis ka kullete,

Missugust juttu sin rahwas-

oab,

46.
Siin iki roasike wariu saab.
Kadri. Marshalli härra, ei woban-

damine
Aita sin midagi! Hoibistami-
ne

On teie süüd ja muud midagi!
Oleks te mõrkasid awanidgi!
Aga te seisate nagu rumal,
Ja meie pidime, taewane Jumal,
Rumala rahwa pilkamist,
Itsitamist ja sisistamist
Kuulma ja ära kannatama.

Kojamarshall. Poona, ma peon aga
tähendama,

Kadri. Mees, kes sõnagi suust ei
saab,
Sellest ma loju minid küll ei
pea
õnne, siis kinnitab „ja, ja, ja“
Pärast, siis mõnigi lausub ei
teot!

Teate, mis olete minu silmas?
Narridest narrem terwes ilmas.

47.
Lõpetus ja Kiitlaja, täiesti
toru,

Suu poolest suu, kuid jää =
ajust loom -!

Kojamarshall. On see ehk võõra preili töö,
Et sarnased sõnad teile üle öö
Kui selgenu on saanud?

Kadri. Kui julgete
Weel kodu sest võõrast kõnelda,
Siis mind siit pidult ajate,
Loodan, et peate meele jeda.

Kojamarshall. See võõras teile ei meeldi
vist?
Siis teeme jutule lõpetamist,
Wist saalis ju annu ootak-
se meid.

Kadri. Kuid seda ma ütlen, ma
hoiatan teid,
Kui te mitte kõike ei taha
teha,
Et seda võõrast siit ära
saata,
Siis tootan teile, siis sootate näha!

Kojamarshall. ⁴⁸ Miko-tie ise süs-mitte
ei wasta,
Kuis-teda süt woiko ära
wida?

Kadri. Woi nõndawisi? Kui tulim
suis,
Suis ise kangesti kütlesite
ja igatepidi hooplesite,
Et teil siin üpris wägew möju;
Suis saotke nüüd woõras prei-
li koju!

(Äramõlemad.)
Jukka Kae, kus-nolla saab täõmpa
weel,
Marshall saab kuulda, kus
keel mis-keel!
Kadri! ta pää om segatses ten-
nu,
Sii om päris pööratses lõmm!
Asi lõõab alwasti, marshalli
saks,
Olgu sul nahk kui tahte ka
paks-

Kadri tasta ⁴⁹ iki wül jagu saab,
Kanonaha sul selga aab!

Kes tema küisi korra sai,
Lii mund ei laula, kui ai, ai!

Stoja kullime raasike weel,
Kulda om jällegi sammusitel.

Prints. Misko ruttad nü, ja kausis neiu?
Ja tulid noagu taewa ime,
Ma tahan teada sinu nime
Ja maa, mis saatis selle leiu.

Tuhka-Prinu. Kas tahad täht taewas-
ka

Teada ta kodu, teada ta nime
Ta lööb kord helkides särana
Ja kaob siis, noagu suvine ime.

Prints. Sa ära rõõgi kadumisest
Ja lahkusmisest waiki sa,
Kas peaksin sinu ilmumi-

gest
Siis ainult kurbust tundma
ma?

Prinu. Rõõm lendab tuuletüwul ühes
ajaga,

50.
Mu aeg on mööda, pean lahkuma.
Prints. Kes ajab siis? Kes võib sind

Kas mina, kuningas, pean
käskida
ärdalt palun

Prinss. Mu kohus käseb.

Prints. Oh, täna vist

See kohus armastab küll wai-
kimist.

See kohust täitnud me ju oleme
ja sellepärast jidu täna pea-
me.

ja terwer-riigis-puhkawad kõik
käed,
ja tööst on wabad kõik, nagu
ja ise näed.

Prinss. Kõik käed riigis wabad mitte
pole.

Prints. Kas arwad oma käsa, mis?
üks ole?

Siis oleks lootus armsalt
täide läinud,
Siis oled minu riigis ilma

valgust näinud.

Oh ütle tõtt, kas pole ka
 Mu isamaa ka sinu isa =
 maa?

Triinu. Miks-oma isamaad ma
 peaks salojama?

Prints. Oh, seda õnne, rõõmu, tule
 minuga,
 Ei taha teist ma ial valida,
 La kannu minu kõrval rii =
 girrooni
 Ja chi minu kõrval minu
 isa trooni.

Triinu. Ei taha mina kuldset koor-
 mat kanda,
 Võite ta mõne parema le
 anda.

Kui teie, Kes ma olen, teaks,
 Lüs-ke mu otsust täitsa õi =
 geko peaks.

Prints. Koik lootused mult tahad
 röövida?

Triinu. Ah, ma ei rõi ju, pean lah-
 kuma!

Prints. Siis-ela ^{52.} hästi ja ma tänan
sind,
Et sa nii karmilt õpetasid
mind,
Et vaesemat must riigis
enam pole.

Prinss. Kas-mina siisgi vaesem
weel ei ole?
Ma meelest teil küll warstigi,
Kuid teie mul ei ialgi!

Prints. Nüüd on ta läinud, ^{ ära. } ühes tema-
ga
Kas-minu õnn ja minu päi-
kene!
Ma arvasin end suures, kuid
kui väikene
Ma olen praegu ilma temata!
Ja kui ma teda ümber ei saa,
Siis jään ma parem päris-
üksinda!

Juku. (välja astudes). Kae ullu, või
nõnda!

Prints. Kes-ole sina? ^{53.}

Juku. Ah so, või jah, kes-ole mina?
Ärge mind koge pahantege,
Kä si sös midagi ära tege,
Ku ma raasike kullesi põialt,
Kudas te puidale juttu aide,
Ja poiksest peris vaimusted
saike,
Ja teide peris õnnatud äält.

Prints. Sa häbemata, sa kuuladid
süs?

Juku. Jah, kullesi küll. Sü on ju
mu väis,
Ku ära kõneleb reilliga,
Ja nalla si tüb ju iki ka'ki
ka.

Prints (enesle). See poiss nü rumal
ei olegi,
Wõib väimaks mul kasu veel
tunagi.

Juku. Ju arskab õnge!

Prints. Niisugusel
Wast tarkust rohkem kui
ministrel

Manemise
haittava
TARTUS.

54.
Juku. Ja annabri iki viimati
Mul kätte õige ameti.

Prints. Kuu, mu poeg!

Juku. On õngen - ahaa!

Prints. Kuidas ma pean sind kut-
suma?

Juku. Mu nimi on Juku.

Prints. Ja mis ametimees?

Juku. Loodusetööndus on põrle mul

ees;
Seda tüdери ma kangesti,
Sigaide mann ole jõudnugi.
Kuid või ma vist nimma?

Prints. Veel kannata,
Ma tahtsin midagi küsida.

Juku. Olge nii lahke.

Prints. Kas nägid sa
Trelit, kes kõneles minuga?

Juku. Mis ma ei näe? Olli kus-
ku pilt!

Prints. Silm, nagu näha, sul ha-
ritud.

Juku. Esimesält mul päritud.

Prints. Kas, kui sa leiaks ta Ru-
soojilt,
Tunneksid jalamaid ta ära?

Juku. Kes küll nende silmade sõira
Ära võis unusta?

Prints. Tahad sa
Mind siis natuke aidata?

Juku. Misperäst mitte? (Küll sest
saab lugu.)

Prints. Pead siis reisima hakkama

suugu,
Kuule mind hästi: sul olgu
nii

Teda otsida ülem püüd.

Reisi mu riik nii rist
ja rästi

Läbi ja tee oma asi hästi;
Kui sa ta leidnud, siis tule

ja
Tagasi, seda mul rõõm on.
Wõta siis sada tukatit ra-
ha

ja kui leidsid ta, siis ma ei taha

56.
Kla just näpilt sul tasku anda,
Kulda sul annan, et järjaks
Kanda.

Pea mu saladus salaja
Ja sõida ja otsi nüüd hoolega.
Juku. Paganä pihtra, küll sü om
tasku,

Seante reis-om ju puhas kasu!
Ja ku ma reili kätte saad,
Bõs-tuhatnellä ma kodu ad!
Sinnäpoole ta kadusgi,
Waatem, hõk lõrvänte jäljigi.
Tohoh! Nõe! [Leial kinga.]
Mis sa wül ei toha!

Prints. Mis on? Mis sa sõäl roõmus-
tasid?

Juku. Reili om jätten kengä maha;
Küll ta wist ruttu ära om
lännu,
Et keng tal om jäännu taga
kännu.

Prints. Küll on nüüd roõmus minu
hing,

57.
See kuldne pärlitega King
On temal olnud vist liig lai.

Juku. Mis-ta sest narrist sös-jolga
ai?

Ah jah, sü om ju peris-äör,
Ma nüüd wül üte konksu
töid:

Sheng om ju imewäikene,
Ma otsi selle kengäle
Nüüd geantse wäikse ja-
lakse

Ja te sös-awaldage soowi,
Et kengä jolga wõide proo-
wi.

Ja enne ku nädal mööda
lääb,

Sös-Juku ju õiget reilit tääb.
Aga et ma teil kengä andsi,
Reisile toreda aluse pandsi,
Ka te ei taha mul lubade
Ütte lisaarmu wül eldeste?

Prints. Miks-mitte! Algas-oli
hea,

58.
Eks- ma siis- tänulik olla tea.
Juku. Ma võis teid sôs-parempest
aidate

Ku te mul viil võis lubade,
Et sôs-ku prunt om kätte saad'
Ja teile kodu täide tood',
Et marshallis-te mut nime-
tede

Ja ka tõisi sôs-kohustede
Minn-chen kik kumarteme
Ja oma aum mul avalteme.

Prints. Mis-peab siis-endisest mar-
shallist saama?
Ja loodad, et pean ta ara
aama?

Juku. Ei mitte, ses-päras ma ai-
nult toias.

Proegune marshall aas-asja
nija,

Tei oma lolluses ainult Kivija.

Ku kik om jooker, sôs-mund
ma ei toha,

Pane sôs-ilusti ameti maha.

Prints. Olgu siis, tahan ^{59.} su soovi
täita,
Sina nüüd kõik oma osavust
näita.

Juku. Kindlasti! Tea nüüd minema.
Keng om teil kähen. Ja jumola=
ga!
(Ära!)

Prints. Nüüd vähemalt üks mälestus
on minul jäänud kätte temast,
Ja keelab mind ka nurisemast,
Et kadund kunnis-üraistus.
Sest kaduigi ka aostad, päewad,
Ma loodan siiski kindlasti,
Et minu silmad teda näewad
Ja et ma wüin ta troonini.

(Rahwas. Marshall.)

Marshalli härra, mis tähendab see?

Kojamarshall. Täwis on kõrgus, et walite

Kadri. Lubage, ma jäädan ette:

Mu tütar Anette, mu tütar

Lisette!

Prints. Walida? Ei, tahan puhata.

Pidu on m^õõda. Palun lahkuda!

(Lesriie.)

Nelijas vaatus.

Hootsi us.

Anette. Kas tundsid lõbu?

Lisette. Jah muidugi.

Anette. Küll oli hämmus!

Lisette. Ei põrmugi!

Ei ole vist halvem ka ku-
nagi.

Anette. Ja kes selle pudru meil õige tegi?

Lisette. Marshalli navi, ^{61.} kõik ajas ta
seegi!

Anette. Oh seda naeru ja pilkanmist!

Lisette. Ja kahjuroonisat sisistamist.

Anette. Kaga marshall peab nägema,
põhtub ta siis veel tulema!

Lisette. Kull ma tall näitan, tulgu ta
weel,
Mul on weel emast osavaim
keel!

Juku (wilistab).

Anette. Poiss, ära wilista, kulle sa?

Juku. Mis sa sõs koke nii kurjas
lööd?

Isi ku engel oled sa,
Kaga ka tublisti pahante tääd!

Anette. Mis sa siin rahid ja longerdad?

Lisette. Ja aega surmuses mängidad?

Juku. Ma kulle, ku kana kaagutewe,
Siin aab nut kaosa wilisteme.

Anette. See jääme poiss wist pilkabegi!

Juku. Kuu nikad mõtsa jäämmesti,
Sõs kolab jäämmelt säält ka wastu.

62.
Ja kangempele wõib ju astu,
Tõles-wilest lugu suurt ei pea.

Lisette. See nagu pruugi ei tea,
Et kaswab metsas wemblaid ka,
Et mata wõid saada nendega.

Juku. Wõib saia jah, ja sii, kes soab,
Küll sii sôs-laialt jom saab.
Mul oles lusti roasike
Nüüd seda wemmalt löigake.

Anette. Tule, Lisette, peab minema,
Si tea, mis-sün weel wõib juh-
studa.

Lisette. Jah, läheme ära, see häbema-
ta

On tõesti wõljakannotama

Juku. Nii saatsi ma siit ilusti ära
Di tairas, küll tiis sii Kadri

kära,

Ku tema täas, et warsti wist
Me näeme rintsu tulemist.

Ega wist tundigi mööda lää,

Ja ta om süün ja kirk om

hää.

Kojamarskall. Paganalugu, küll
 oleks heas,
 Kui ma siia ei tarwitseks-
 tulla!
 Kuidas mind kõnelda, seda ei
 tea,
 Kuidas siin kõnelda, või kui =
 das olla.
 Pagan küll teadku, mis print-
 sile vaja,
 Et ta mind käseb teatada.
 Wolnis siin olgu terve maja,
 Tahtwat siin natuke peatada.
 Kas tal veel Kadrist küllalt
 ei soanud,
 See talle hirma veel pääle ei
 aanud?

(Waatab majas) Woikne on
 kõik, kas reisi pääl
 Peaks ehk perekond olemas?
 Ehk on Amerikas tema ja
 pääl
 Woiksta rahu sees kärwata!

64.
Minul võiks ainult see rõõmu
teha,

Tarwis ei oleks siis Kadrit nõha!
Aga sääl seisab ju keegi. Hei, sina
jõmpsiakas, kuule!

Juku (enesele). Wõi jõmpsiakas mina?
Kojamarshall. Kas-me üksinda ole-
me?

Juku. Nagu te esi küll näedes,
Aga ku peris ütsinte
Tahade olla, sõs wõi ma ju
minna.

Kojamarshall. Oota, ma tahan sull'
ütelda-

Juku. Jõmpsiakas wõib sõs kuulata?

Kojamarshall. Ma tulen sinu teatama
Et prints-tõina tuleb.

Juku. Seda töidzi ma.
Peab lootme ainult kindlaste,
Et kengä ta kodu es-unnuste.

Kojamarshall. Poiss, mis sa ütled?
Kust ta seda teab?

Juku. Prints nüüd ringi reisima peab,

Ja otsib kengä ⁶⁰ jaos jalakest,
Kes poassis ta sisse ilusast.
Ja ku teid sin asi huviteb,
Lõs jääge ootma raasike

siia,
Ta varsti tuleb, plaanitseb
Kengä proovi lõpule viia.

Hojamarshall. Must tead siis kõike
seba sina?

Juku. Kae ullu! Või mina ei tead =
wet? Mina?

Hojamarshall. Hääimelega jõmpsi =
kal jultimule
Ma amassin kiilusid mööda
pääd,
Kui Kadrit ei oleks. Ju tema
küll mulle
Ei soovi vist proegu küll mi =
dagi hääd.

Seen (majast tulles). Siia trappa küll
jääda enam ei või,
Kadri on pööraseks päris ju
läinud!

66.
Mis-olen mina siis süüdi teinud
Kes-pagan marshalli süa tõi
Ja käsvis-meid pidule kutsuda

teda
Ja nüüd on Kadriiga päris-häd
Ja söimab mind, nagu ma mar-
shall oleks;

Nagu ma nurja kõik ajanud
oleks!

Just nagu oleksin süüdlane
mina-

Ja mu hing on puhars-nagu
pestud liina!

Kojomarshall. Ah, Seen, just õigel
ajal te

lul praegu vastu tulete.

Ma pean teil' midagi teata-
ma,

Mis-kuningapoej wõttis-käs-
kida.

Seen. Wõi jällegi midagi teatada?

Kas-sellist veel ikka küllalt
ei saa?

67.
Minul ei püüdi see põrmugi,
Te teatage pääle, ma ei kuule-
gi!

Kojamarshall. Ega see asja ju muuta
ei saa...

Seen. Tahate vist veel mind pilgata?

Marshall. Mitte sugugi.

Seen. See on veel vähe,
Et meid saatsite naeru alla.
Ega see meilest mul ikka ei
lähe.

Kas te nüüd praegu veel
kõhela ei kalla

Pilget ja naeru? Oodake,
härva,

Siis ma teid maksan veel
mitme võrra.

Marshall on niisuke! Oleksin
ma

Prints, ma teid kihutaks mi-
nemar!

Kojamarshall. Mis te nüüd nõnda
käratsete

Ja nii vihaselt härmitsete?
Aru teil pääs on vist segi laiu-
nud!

Seni ma olen teid alati näinud
Moistlikku meest!

Sen. Jah, moistlikku meest!

Kan teid küll tänama selle eest,
Et te mu koduse rahu rippkond.

Kojamarshall. Mis teil õige põhje on
tippkond?

Olete just nagu vihane härg!

Sen. Küll tuleb teie kätte ka järg!
Etga ma kinkida teile ei taha.
Panete warsti mul ameti maha,
Kui veel õigust on ilmas leida,
Mina küll põrnugi arnu ei
heida!

Kui ma ei mõisnik ei rüütel
ole,

Teesid me heio me ikka küll veel,
Kuidas teid nuhelda nõnda et

Kole,
Küll teil saab olema lustilik
meel,

Kui ajalehed⁶⁹ teist kirju-
toovad
Ja teie wigurid awalda-
wad,
Ja kui siis lõpuks kuule-
me ka,
Marshall on aetud mine-
ma!

Juku. Sõs olles kippe, marshalli,
saks!

Kadri (tuleb wälja).

Kojamarshall. Asi lõhele alati kau-
nimaks!

Kadri (tuppa hinded). Tuppa jääge,
Lisette, Anette!

Walmis ma saan siin ka
üksinda!

(Pilgates.) Mis ma näen? Mül tuleb
ette,

Et see on marshall, wõi üksin ma?
Wõi siis nõnda? Te tulite wist
waatama siia ja uurima,
Kas me ka teie narrimist

70.
Lundame üle ka elada?

Niisuke marshall võib palju
teha,

Korda saata ja tüsata,
Tüsi naerda ja pilgata,
Aga oodake, saame veel nõha!

Kojamarshall. Kuninga nimel ma
tulim siia.

Kadri. Võite oma kere ka edasi viia.

Kojamarshall. Palun, laske mind kõ-
nelda.

Kadri. Mina siis peaksin vist vai-
kima?

Kojamarshall. Enne mina, siis kõnel-
ge teie.

Kadri. Oma maa poolt oleme
meie

Võime kõnelda igal ajal
omas majas ja õnal rajal.

Kojamarshall. Kuninga käsul ma
olen siin.

Kadri. Kuulsime juba. Kas meie
vün

Mitte ei meelitand siia teid
meile?

Kojamarskall. Waikige ometi, ütlen
ma teile!

Kui te mind segate alati,
ei saa ma ju teile üteldagi,
Et kuningapöög...

Kadri. Kas te mind ei tea?

Kojamarskall. Kui te mind mitte tund
ei pea,

Siis on see wastuhakkamine,
Riigikorra rikkumine.

Leen. Nüüd, Kadri, ole wait!

Kadri. Ei sugugi!

Ma waikida ei mõtlegi.

Kojamarskall. Kas woin ma, woi ei
woigi ma,

Kui prints mul käskis-tea-

tada,-

Kas saab siis korras sõnaks-
luba?

Juku. Jah, täatege ruttu. Tä tuleb
juba!

Seen. Kes tuleb? 72.

Kojamarshall. Prints, ta süa tõttab
ja teie juures korteri võtab.
Ta tahab teid seega amustada,
Et tee pääl teil tahab puhata.

Kadri. Miss te siis seda ei ütelnud
varem?

Kojamarshall. Suud oleks pidada
teil parem.

[Prints tuleb.]

Prints. Marshalli härra, teie ei
taha
ametit pidada nähtavasti,
Tange siis ameti-märkid
maha!

Kojamarshall [Kadrile]. Sest wõlgnen
tänu arvatavasti

Wist teile?

Prints. Ma leidsin teise mehe,
Kellele kõlbab parem see ehe.
[Hüüab.] Marshalli härra!

Juku. Mis kõrguse sooviks?

Prints. Sa näitaisid kord juba prooviks.

Et sina ametit hästi täidas
Ja kõgeid waimuandeid nõidad,
Sind marshalliks-ma juis-nime-
tan

Ja kõigile meelde tuletan,
Et tema es-kumardaks iga
mees,

Kui kõrgema riigimehe es!

Juku. [Kadrielle ja tütrile] Süda-
wast, parempeest raudsine,
Et rõõmu sii siib teil, peal nä-
gime.

Prints. Kus kojamarshallmüüd
kõneldu,
Ja tema tahtmine müüd süu-
diku!

Juku. Palun neid surmaga ka-
rusta,

Kes müüd weel juldul rüüelte
ja sigade, kui ma selete.

Kojamarshall [Kadrielle] See pun-
tus teisse kas rüüelite?

Kadri. Juku on karjase lepin-
du teinud;

74.

Misugust luqu ma veel po-
le näinud

Prints. Kis marshalli julgeb se-
gada,

Laab õige raskesti muhelda
Jureu. Te täate kirk, ku pidul

alline,
Ja printsii kosimist sääl
aotsime,

Et sekord asi nõnda rut-
tu es lää,

Sest prints es teegi juttu

Sääl pidul, sedä kosil ta.

Ta pidi wiil järöfi mõllema.

Sääl alli küll ütts, kes meel-
dis talle,

Ta alli ilusem üle kide.

Ja see tal meelust hästi es

lää,
Ja kes sii om, sedä meä ka
tää.

Siin majan elab ta, am siin
shen,

Onna kipeest tüdrukust palku
 ehk
 ja seda niisid kõrgus on
 valim.

Siin majas elab tu valitu,
Ladri. Siin majas? Tule väija, Lie-
 sette.

Wai on see mu teine tütar
 Anette?

Prints. Ei ole hüüdnist tarvinagi,
 küll kutsume väija ta vars-
 tiigi.

Ladri. Jure on paiss, peab üttema!
Kojamarskall. Kes homme te seda
 ka kinnita?

Prints. Kas näete, siin on käes mul
 üks king,
 ja enne rahu ei saa minn king
 enne kui saan tema kandjat
 näha..

Teistel ta küll vist jalga ei laba,
 Ta on ju üsna väikene.

76.
Kadri. Ja väike peab olema jalake
Ah seda ämme, et kingi jäi
maha!

Sis ma küll andsaks taale

ei taha,
Kui me ta kandjat nüüd

kätte ei saa,
Kui ta siin majas peab elama.
Kas nüüd Anette, või kas Lisette,
üks neist peab ta olema!

Prints. Mis arwab marshalli häna
sellist?

Lusu. Keng andku otsust, nüüd
sõs, kellest
Saab kõrguse print ja asi
nudi.

Prints. Tannaab kingi kaduile! Sis
minge nüüd ja proovige,
Kas passit ta ühe tütrele?

Lusu. Ah, tema tüü sääl jälle pundi!
Ja pia mielen, et me ka
Seda künä proovi peame wa-
tama.

Prints. Aotame natuke siis ja siin,
 Peremas, olgu ka punane viin,
 Tõuge süna ja tõuge juma,
 Väite ka rahvalle käivi teema,
 ellis ka süda peab soovima,
 Huid enne peab kingja proo-
 vima.

Kadri. [tuleb anettega välja] Kas näe-
 te, eks ma ütelnud,
 Ma pole esite eksinud
 King sünnil jalga ilusti
 ja prunt on käes meil

Reet. Wististi?

Ann. See on ju Anette, kas pole ime?

Reet. Muudugi tema, ma pole ju pi-
 me

Juppi. Palun ka raasie patseeri-
 da,
 Si äige mist kena näas wäl-
 la ka.

Raasieke wõi müüd ju koudida,
 Wais reilit ehk see aniseeride?

[Wõtal anitte kae alt kinni, see lon-
kal kangesti]

Keng wist am pisut üts kar-
wake

Selle jalale wärsene.

ella arwa, et otsime raasirel
neel

Sis oleme wist küll aigempel
teel.

[Kadrile] Niid wis sii reeli ära mai-
ja

Ja too sii tõine reeli wälla,

Wäit sellel kengä jalga kaia

[Rahwale] elle wäime niid tõist kord
jälle.

Kui kengä puhas alles laia,

Sis saad niid kergest jalga aia.

Prints. Kas tead sa siiska kindlasti,
Et siin ta elamise maja?

Jusu. ella pille niid ei ütledgi,
ku et meil aigst jalga waja.

Kadri. [tulel Liitlaga!]

49.
Olmu. Enne Anette ja nüüd Lisette.

Reet. Noh, nüüd on äige jalq, wist
leited?

Saab näha, mis nüüd sünnib veel.

Prints. Wist aelene nüüd äiqelitel.

King sünnib, nagu näha, jal-
ga

Ja kessa aled, ära salga,

Ja wõta loor nüüd silme eest.

Kadri. Ei, Jumal hoidkusele eest!

See küll ei passi, see küll ei
läha,

Et teda kõik siin wäpsid
näha.

Kuninga lossis, pulmas, ja siis
See on alles see peenem wiis.

Siis võib kui kuninga proua ta
Amast linikust lahenda,

Juku [enesele] Aota sa enne! Proua-
re aota!

Ära nii ruttu seda kiell la-
da!

Teistele! Reili, ka tahate minuga

Raasike tautsi siin ümberringi

Kõndin võib olla ju palluki
 kengi,
 Kas mitte põrmu ei pitsite,
 Väi kui na pitsitene iki ka,
 Väit viil araki kannate.
 Aga liigume raasike ringi,
 Laseme waltsi, säs saame nättä,
 Kas on seantsid kitsid kineji,
 Kis ei wõi säs walu tetta.

[tantsib temaga. Liette karjatab ja
kurub!]

Prints. Niind saab mul küllalt
 sellist jandist!

Jure. Ja naks om passem elwandist.

Prints. Kuid, marshall, sa oleel ju
 eksinud,
 Siin majas see neiu ju mitte
 ei ole.

Kojamarshall. Kas, kõngus, ei ole see
 päis kale,
 Kuidas see paiss teid narrib pra-
 gu?

Prints Alled sa toonud mind il-
maadega

Süa, siis saad sa karistada!
Kojamarshall. Ülesse püüa an
waja teda.

Jurek. Äide! Te üles mind äide pöö-
ge,

Ku seda reilit esole siin majas.
Kojamarshall. Kuulge, kõrgus, kuidas
ta pilkab,

Saad äide näha, kui kaua ta pilkab!

Prints. Atsasan minuigi kannatus!

Marshall, sa kuule mind,
mind pole nalja,

Niüd ma kuulutan kõigile
välja:

Oli see sinu poolt wäbematus

Alled sa mind petta julgenud,

Ja mind pilgata katsunud,

Lasen ma kohe tinnurka tulla

Ja sind silmapilek ülesse püüa!

Jurek. Tõuge Kadri mul jälle süa!

Kojamarshall. Ühtegi Kadrit ei
ole meil vaja!

Juku. Ka mitte tede hääle vaja
ellind ju lastas wälasse wia,
Sas wäide isi wiil rõõmuste,
Niiud aja peade suud pidäml.

Prints. [pashell] Kutsusa proua wäl
ja, mine!

Mis atstarbuss tema ilmumine

Peab olema, seda ma küll ei tea

Juku. Küside temält, kas tema ei pea
Wiil utte kolmast tütarit sünn
hoonen,

Kui ta ei pea om puha jassen

Wäide säs ilusti timmuskat tuusa

fa mut kõrgele üles, proua

Kõik: Weel kolmast tütarit?

Juku. Palun küside,
Saab nättä säs, ka ma wõlete!

[Kadri tuleb]

Kadri. Ma imestan, mind kutsuti.

Prints. Teil seepärast järel saadeti,

Et teilt veel midagi küsida.

Teil olewat kolmas tütar ka?

Kadri. Kolmas tütar?

Prints. Nii küsin ma.

Kadri. Kolmas tütar, - oh, ei-

Prints. Kuulge, Leen,

lla proovad vist natuke koh-
metuks teen.

Ütelge äide, mis sellis tõe,
Freilidel olewat veel ühes äide?

Leen. Ei tea, kuidas pean ütleva.

Kadri Äide jah, ühe matsime ma-
ha.

Leen. Nanda ta an jah, seda ei taha
salata ma.

Prints. Kas siis ühte jäi

Pääl mende kahe ei eladi?

Kadri. Ei elad.

Leen. No jah -

Kadri. Mis kuninglik kõne-
küsis?

Kojamarshall. Kui teie ta sarnu-
me,

Siis on ta vist kindlasti küll
põõpõus

Seen. Täiesti ei tea.

Prints. Kas siis keegi ei vasta?

Kadri. Kolmas-

Prints. Mis nimi?

Seen. Mis nimi on temal?

Juku. Tuhkatriinu tuleb tema
lasta

Kõik. Tuhkatriinu - ?

Kadri. See jäägu kõõki,
keedab praegu sigade-
soõki.

Seda ei maksioji waadata,
müst on ta, täiesti pesemata.

Seen. Jah, teda ei maksa küll
teuadgi,

kei maksa teda waadotagi.

Kadri. Ta on ju päris lall, ja on
änäetu.

Pääajust nõder ja armetu.

Seen. Jah, nõder ja armetu, võib
kohkuda,

Kui tahetakse teda voodata.

Prints. Noh, see võib küll, inlta olla

ka;
Keda oman ei taha te tun-
nistada.

Ma ei saa küll ära siis vaa-
data.

Kadri. Ja minu tütar ei ole ta ka.

Prints. Ah, nüüd saan ma aru,
võõrasema

olete teie, sellisest terna

on kõõgis ja ei pea tulema

tahan aga siiski voodata,

ellarshall, minge, ta siia tooge!

Lurru. Kohe! [Kojamarshallile] kui
tulen, siis pooge.

Prints. Nüüd saame asjale jälgi-
le

Kojamarshall. Aab päris uudishii-
mull!

Reet. Tuhpatriinust saab viimati
elleie kuninga preuagi!

Juku. [tuuleb Tuhkatriinuga]

Prints, nüüd võtke keng jälle
kätte

Ja säs võtke ka sii jalake ette!

Ladri. Täiesti rumal nali!

Kojamarshall. Timmukas

Trahvib teda, ta naljatas!

Juku. Wist keel, ku teist saab ku-
ningas.

Reet. [Tuhkatriinut vaastates] Waasta

ka sina, Anu, kas

si olnud sel nooralpreilil pidul
sääb

Ka sarnane nägu? - -

Juku. Nüüd vaakeige!

Ku kedäqit wias surmale,

Läs wiimast palwet täita kais.

Ku temäl nüüd kengä jalga dias,

Läs om nullwiimast armu wäidet,

Läs om nu wiimasse palwe täidet?

Kas kõrpus tahas kaedä,

Ka temä man praabri kengäqde

Kadri. See on ju päris jämpsimine!

Kojamarshall. Ja kuminga kõrgu-
se teotamine!

Seen. Ma pean teid, kõrgus paluma,
Et seda ei peaks te tegema;
Mu vaese armetu lapse häbi
Lõikab mul päris südamest läbi
Küllalt on olnud mul kannu-
tust juba
Andke, ah kõrgus, mu tütrele
luba,
Et ta võiks jälle minna ära.
Ah seda naeru ja seda kära,
Ellis nad mul pidu pärast on
teinud,
Naene mul oli ju narris läi-
nud...

Kadri. Ellina?

Seen Koh, seda ju hästi ei tea,
Elloniigi muu seda halvaks
ei pea,
Naeruks mind teha ilma ees.

Keeselgi ei viibiks naha sees,
 Kui muud ei saa, kui pe-

Prints. Täiesti õige; ma usun ka
Tuhkatriinule! Kuidas ma pean
 sind nimetama?

Tuhkatriinu. Kas tahad tähelt ta-

Teada ta kodu, teada ta nimi?
 Ja loob kord helksidis särana
 ja kaob siis maaga sumine inel.

Prints. Illis keulen ma? Illis aimab
 hing?

Nüüd andku otsust siin see

King paras, maaga loodud, tulle,
 Sind taevast pruudiks mää-
 rand mulle!

Kas tahad tulla minuuga?

Tuhkadr. Ila tahan. Ainult palun-
 sin,

Kas ühes meid võtta tohiksin?

Alfuru: Mis, noid sa tahad kaasa
võtta?

Noid parem viell sa sio jäta!

Kadri: Ei tule mulle meeldigi,
Me temaga ei lähegi!

Kas minu haritud ainet-
te

ja minu õpetud liette-
lla ise peenest perekonnast-
Woin nõnda alandada
ennast

Eks waadake, kui must ta on
ja nägu riided tubaga!
Kui ta ka kuninga pruudiks
saab,

Ta süügi Tuksatriiniks
jäab!

[Ellurin, Läheb pimedaks. Pärka-
pikumees ilmub.]

Pärkapikumees: Ja rõõmsalt se-
da nime kama
ei ta sulle häbimärki anna!

90.

Ja alid sõnakuulelik,
See eest ja alid õnnelik.
Ja amaks viimseks kingitu-
seks

Sull'saadab ema rõõmus-
tuseks,

Ellis sa ju ammu teeninud!

Eluristamine punane valgu, Tah-
katriinu ümbert kukuvad wa-
nad hilbud maha ja ta
seisab toredas ülikonnas.

Päkapikumees kaob!

Lõpp.

